

ZARZĄDZENIE MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW

z dnia 11 lutego 1955 r.

w sprawie trybu ustalania cen na produkty nietypowe i nietypowe usługi wykonywane przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Poczty i Telegrafów i świadczone w obrębie gospodarki społecznej.

Na podstawie zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 30 września 1953 r. w sprawie przekazania właściwym ministrom uprawnień do ustalania cen produktów nietypowych i opłat za nietypowe usługi nie objęte obowiązującymi cennikami (taryfami), wykonywane przez przedsiębiorstwa przemysłu kluczowego i świadczone w obrębie gospodarki społecznej (Monitor Polski Nr A-94, poz. 1311) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Za produkty (wyroby) nietypowe uważa się produkty (wyroby) nie objęte obowiązującymi cennikami, których produkcja ma charakter jednostkowy lub małoseryjny, niepowtarzalny i które wykonywane są według warunków technicznych określonych indywidualnie przez odbiorcę przy każdym zamówieniu.

2. Do usług nietypowych zalicza się wszelkie roboty przemysłowe i usługi nie objęte obowiązującymi cennikami (taryfami).

§ 2. 1. Podstawą do ustalania cen produktów lub usług nietypowych, o których mowa w § 1, jest kalkulacja wstępna kosztu własnego, sporządzona przez dostawcę (wykonawcę) według wzorów obowiązujących dla przedsiębiorstw podległych Ministrowi Poczty i Telegrafów.

2. Kalkulacja wstępna kosztu własnego powinna być oparta na ścisłych danych technicznych, a w szczególności na rysunkach, szkicach i wzorach, na podstawie których dział głównego technologa przedsiębiorstwa ustala ilość i rodzaje materiałów bezpośrednich oraz rodzaje operacji i czas robocizny bezpośredniej, niezbędnych do wykonania produktu lub usługi.

3. Dział planowania przedsiębiorstwa ustala na podstawie otrzymanych danych, o których mowa w ust. 2, planowany koszt własny produktu lub usługi wraz z planowanym zyskiem, przyjmując:

- a) koszty materiałów — według cen obowiązujących w dniu sporządzenia kalkulacji, przy czym narzut kosztów zakupu należy obliczać w wysokości ustalonej planem techniczno-ekonomicznym,
- b) koszty specjalne — według kosztów wytwarzania modeli, narzędzi, sprawdzianów itp., jeżeli są wykonywane we własnym zakresie. W przypadku konieczności korzystania z modeli, narzędzi itp. obcych lub obróbki obcej należy wyszczególnić potrzebne przedmioty lub świadczenia obce oraz ustalić ich koszt na podstawie cennika lub w uzgodnieniu z przedsiębiorstwem dostarczającym potrzebny przedmiot lub dokonującym obróbki,
- c) koszty robocizny bezpośredniej — według obowiązującego taryfikatora robót i obowiązujących stawek płac,
- d) koszty pośrednie (wydziałowe, ogólnofabryczne) — według procentowych narzutów, wynikających z planu techniczno-ekonomicznego.

§ 3. 1. Ceny na produkty i usługi nietypowe wykonywane lub świadczone przez jednostki podległe Ministrowi Poczty i Telegrafów na rzecz jednostek podległych innym ministrom ustala:

- 1) gdy wartość zamówienia nie przekracza 50.000 zł — dostawca (wykonawca) w uzgodnieniu z odbiorcą (zleceniodawcą), z tym że w razie nieosiągnięcia porozumienia cenę ustala Ministerstwo Poczty i Telegrafów — Centralny Zarząd Produkcji Pomocniczej w uzgodnieniu z ministerstwem, któremu podlega odbiorca (zleceniodawca);
- 2) we wszystkich innych przypadkach — Ministerstwo Poczty i Telegrafów — Centralny Zarząd Produkcji Pomocniczej w uzgodnieniu z ministerstwem, któremu podlega odbiorca (zleceniodawca).

2. Ceny na produkty i usługi nietypowe wykonywane lub świadczone w obrębie przedsiębiorstw podległych Ministrowi Poczty i Telegrafów ustala:

- 1) gdy wartość zamówienia nie przekracza 50.000 zł — dostawca (wykonawca) w uzgodnieniu z odbiorcą (zleceniodawcą), z tym że w razie nieosiągnięcia porozumienia cenę ustala Ministerstwo Poczty i Telegrafów — Centralny Zarząd Produkcji Pomocniczej;
- 2) gdy wartość zamówienia wynosi ponad 50.000 zł — Ministerstwo Poczty i Telegrafów — Centralny Zarząd Produkcji Pomocniczej w uzgodnieniu z centralnym zarządem (zarządem), któremu podlega odbiorca (zleceniodawca), z tym że w razie nieosiągnięcia porozumienia cenę ustala Departament Planowania Ministerstwa Poczty i Telegrafów.

§ 4. Upoważnia się do decydowania w sprawie ustalania cen i opłat, o których mowa w § 3:

- 1) dyrektora Centralnego Zarządu Produkcji Pomocniczej Ministerstwa Poczty i Telegrafów w razie nieosiągnięcia porozumienia przez dostawców (wykonawców) i odbiorców (zleceniodawców) (§ 3 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1) oraz w przypadkach gdy wartość zamówienia wynosi ponad 50.000 zł (§ 3 ust. 1 pkt 2);
- 2) dyrektora Departamentu Planowania Ministerstwa Poczty i Telegrafów w razie nieosiągnięcia porozumienia pomiędzy Centralnym Zarządem Produkcji Po-

mocniczej a centralnym zarządem, któremu podlega odbiorca (zleceniodawca) (§ 3 ust. 2 pkt 2).

§ 5. 1. W przypadku gdy wartość całego zamówienia nie przekracza 50.000 zł, dostawca (wykonawca) sporządza kalkulację, o której mowa w § 2, i przesyła ją w 2 egzemplarzach do odbiorcy (zleceniodawcy) w terminie 14 dni od daty otrzymania zamówienia. Odbiorca (zleceniodawca) zawiadamia dostawcę (wykonawcę) w terminie 10 dni od daty otrzymania kalkulacji o przyjęciu proponowanej przez dostawcę (wykonawcę) ceny lub zgłasza w tym terminie zastrzeżenia co do poszczególnych pozycji kalkulacyjnych. Niezgłoszenie w powyższym terminie zastrzeżeń uznaje się za dowód akceptacji proponowanej ceny. Przyjęcie ceny przez odbiorcę (zleceniodawcę) następuje w drodze przesłania dostawcy (wykonawcy) 1 egzemplarza kalkulacji podpisanej przez dyrektora przedsiębiorstwa i głównego księgowego.

2. W przypadku otrzymania zastrzeżeń dostawca (wykonawca) zawiadamia odbiorcę (zleceniodawcę) w terminie 7 dni od daty otrzymania zastrzeżeń o ich przyjęciu lub skierowaniu wniosku o ustalenie ceny w trybie określonym w §§ 6, 7 i 8.

§ 6. W przypadku gdy wartość całego zamówienia przekracza 50.000 zł, dostawca (wykonawca) składa w terminie 14 dni od daty zamówienia wniosek o zatwierdzenie ceny wraz z kalkulacjami, o których mowa w § 2, w 4 egzemplarzach do Centralnego Zarządu Produkcji Pomocniczej, przesyłając jednocześnie 1 egzemplarz kalkulacji do odbiorcy (zleceniodawcy).

§ 7. 1. Ministerstwo Poczty i Telegrafów (Centralny Zarząd Produkcji Pomocniczej) przesyła w terminie 7 dni od daty otrzymania wniosku 2 egzemplarze wniosku i kalkulacji ministerstwu (centralnemu zarządowi), któremu podlega odbiorca (zleceniodawca), określając wysokość proponowanej ceny. W tym samym terminie powinien odbiorca (zleceniodawca) złożyć swemu ministerstwu (centralnemu zarządowi) ewentualne zastrzeżenia co do wysokości proponowanej ceny. Ministerstwo (centralny zarząd), któremu podlega odbiorca (zleceniodawca), może w terminie 10 dni od daty otrzymania wniosku zgłosić Ministerstwu Poczty i Telegrafów zastrzeżenia co do proponowanej ceny, przesyłając 1 egzemplarz proponowanej kalkulacji z poprawkami i uwagami do poszczególnych pozycji kalkulacyjnych.

2. W przypadku nienadesłania przez ministerstwo, któremu podlega odbiorca (zleceniodawca), w terminie określonym w ust. 1 zastrzeżeń lub potwierdzenia Ministerstwo Poczty i Telegrafów (Centralny Zarząd Produkcji Pomocniczej) przesyła dostawcy (wykonawcy) w terminie 2 dni 2 egzemplarze decyzji o ustaleniu ceny. Dostawca (wykonawca) jest obowiązany przesłać natychmiast 1 egzemplarz decyzji do odbiorcy (zleceniodawcy).

§ 8. 1. W razie nieprzyjęcia zgłoszonych przez ministerstwo (centralny zarząd), któremu podlega odbiorca (zleceniodawca), zastrzeżeń, Ministerstwo Poczty i Telegrafów (Centralny Zarząd Produkcji Pomocniczej) przesyła w terminie 3 dni od daty otrzymania zastrzeżeń akta do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Departament Kosztów i Polityki Cen), zawiadamiając o powyższym ministerstwo (centralny zarząd), któremu podlega odbiorca (zleceniodawca).

2. W razie niedojścia do porozumienia w sprawie ustalenia ceny pomiędzy Centralnym Zarządem Produkcji

Pomocniczej a innym centralnym zarządem lub zarządem Ministerstwa Poczty i Telegrafów Centralny Zarząd Produkcji Pomocniczej w terminie, o którym mowa w ust. 1, złoży Ministerstwu Poczty i Telegrafów wniosek o ustalenie ceny z uzasadnieniem i zastrzeżeniami centralnego zarządu, który reprezentuje zleceniodawcę (odbiorcę).

§ 9. 1. Za wyjątkowe przypadki w rozumieniu § 4 uchwały nr 701 Rady Ministrów z dnia 24 września 1953 r. w sprawie zasad ustalania cen produktów nietypowych oraz opłat za nietypowe usługi nie objęte obowiązującymi cennikami (taryfami), wykonywane przez przedsiębiorstwa przemysłu kluczowego i świadczone w obrębie gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski z 1953 r. Nr A-94, poz. 1304 i z 1954 r. Nr A-50, poz. 684) uważa się:

- 1) wykonywanie nietypowych skomplikowanych remontów, rozbiórek, demontaży,
- 2) wykonywanie robót w ramach akcji usuwających powstałe awarie.

2. W przypadkach wyjątkowych, o których mowa w ust. 1 pkt 1, podstawą do rozliczeń między dostawcą (wykonawcą) a odbiorcą (zleceniodawcą) stanowi kalkulacja wynikowa w granicach ustalonego przez dostawcę (wykonawcę) w porozumieniu z odbiorcą (zleceniodawcą) limitu należności, stanowiącego cenę orientacyjną.

3. W przypadkach wyjątkowych, o których mowa w ust. 1 pkt 2, podstawą do rozliczeń między dostawcą (wykonawcą) a odbiorcą (zleceniodawcą) stanowi kalkulacja wynikowa (bezlimitowa).

4. Limit należności ustala dział techniczno-produkcyjny w porozumieniu z działem planowania na podstawie kalkulacji wynikowych uprzednio wykonywanych już przez dostawcę (wykonawcę) podobnych robót lub usług nietypowych oraz w oparciu o przesłanki techniczne wynikające z przybliżonej kalkulacji wstępnej.

5. 1) Limit należności ustalany jest bez względu na wartość całego zamówienia przez dostawcę (wykonawcę) w porozumieniu z odbiorcą (zleceniodawcą) w

trybie określonym w § 5, a w przypadku niemożności dojścia do porozumienia — w trybie określonym w §§ 6, 7 i 8;

2) ostateczne rozliczenie następuje na podstawie kalkulacji wynikowej z dodaniem planowanego zysku (5%), zatwierdzonej przez Ministerstwo Poczty i Telegrafów (Centralny Zarząd Produkcji Pomocniczej), jednakże w wysokości nie przekraczającej uzgodnionego limitu.

§ 10. W razie zmiany warunków technicznych zleczonej roboty, powodujących zmianę w kosztach, dostawca (wykonawca) sporządza dodatkową kalkulację lub nowy limit należności, które zatwierdzane są w trybie określonym w § 9 ust. 5.

§ 11. 1. Ceny produktów wykonywanych na indywidualne zamówienia, różniących się od wyrobów typowych objętych cennikiem jedynie jakością surowców, półfabrykatów itp. lub nieznacznymi zmianami w konstrukcji, ustalone będą przez zastosowanie do obowiązujących cen dopłat lub rabatów w oparciu o kalkulację kosztów własnych (§ 3 uchwały nr 701 Rady Ministrów z dnia 24 września 1953 r.).

2. Dopłaty do ceny lub rabaty od ceny, o których mowa w ust. 1, należy określać na podstawie różnic planowanej kalkulacji kosztu własnego danego wyrobu typowego a odpowiednimi pozycjami kalkulacji wstępnej (planowej) wyrobu zamówionego.

3. Ustalenie wysokości dopłat i rabatów bez względu na wartość całego zamówienia następuje w drodze porozumienia między dostawcą (wykonawcą) a odbiorcą (zleceniodawcą) w trybie określonym w § 5, z tym że w razie nieosiągnięcia porozumienia stosuje się tryb przewidziany w §§ 6, 7 i 8.

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lutego 1955 r.

Minister Poczty i Telegrafów: w z. *W. Billig*